

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ इत्थं श्वमेधिके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ प्रासंगिकी कथां समाप्य परमं प्रकृतं मन्त्रं श्वमेधमनुवर्त्तय

विबुधानां गोलोकानक्षयानात्मनिर्जितान् ॥ न स शोच्यस्त्वया वीरो न चान्यैः कुरुभिस्तथा ॥ १७ ॥ एवं पिता मेहेनोक्तो धर्मात्मा स धनं जयः ॥ त्यक्त्वा शोकं
महाराज तद्दृष्टुं भवत्तदा ॥ १८ ॥ पिता पितवधर्मज्ञगर्भे तस्मिन्महामते ॥ अवर्धत यथा कामं शृङ्खलपक्षे यथा शशी ॥ १९ ॥ ततः संचोदयामास व्यासो धर्मात्म
जं नृपं ॥ अश्वमेधं प्रतितदा ततः सौतर्हि तो भवत् ॥ २० ॥ धर्मराजोऽपि मेधावी श्रुत्वा व्यासस्य तद्वचः ॥ वित्तस्यानयने तात चकार गमने मतिं ॥ २१ ॥ इति श्री
महाभारते आश्वमेधिके पर्वणि अनुगीता पर्वणि वासुदेव सांत्वने द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ जनमेजय उवाच श्रुत्वा तद्वचनं ब्र
ह्मन् व्यासेनोक्तं महात्मना ॥ अश्वमेधं प्रतितदा किं भूयः प्रचकार ह ॥ १ ॥ रत्नं च यन्मरुत्तेन निहितं वसुधा तले ॥ तदवाप कथं चेति तन्मे ब्रूहि द्विजोत्तम ॥ २ ॥ वैशं
पायन उवाच श्रुत्वा द्विपायनवचो धर्मराजोऽयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्सर्वान्समानाय्य काले वचनमब्रवीत् ॥ ३ ॥ अर्जुनं भीमसेनं च माद्रौ पुत्रौ यमवपि ॥ श्रुतं वो वच
नं वीराः सौत्तदा घन्महात्मना ॥ ४ ॥ कुरूणां हितकामेन प्रोक्तं कृष्णेन धीमता ॥ तपो वद्धेन महता सुहृदां भूतिमिच्छता ॥ ५ ॥ गुरुणा धर्मशीलेन व्यासेनाद्भुतकर्म
णा ॥ भीष्मेण च महाप्राज्ञगोविंदेन च धीमता ॥ ६ ॥ संस्मृत्य तदहं सम्यक्कर्तुमिच्छामि पांडवाः ॥ आयत्यां च तदा त्वेव सर्वेषां तद्दिनो हितं ॥ ७ ॥ अनुबन्धे च कल्याणं
यद्ब्रूवो ब्रह्मवादिनः ॥ इयं हि वसुधा सर्वा क्षीणरत्ना कुरूद्वहाः ॥ ८ ॥ तच्चाचष्टदा व्यासो मरुत्तस्य धनं नृपाः ॥ यद्येतद्दोषदुर्मतं मन्यध्वं वा क्षमं यदि ॥ ९ ॥ तथा य
थाह धर्मैर्गणकथं वा भीममन्यसे ॥ इत्युक्तं वाक्येनृपता तदा कुरुकुलोद्बह ॥ १० ॥ भीमसेनो नृपश्रेष्ठ प्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ रोचते मे महाबाहो यदिदं भाषितं त्वया
॥ ११ ॥ व्यासाख्यातस्य वित्तस्य समुपानयनं प्रति ॥ यदितत्प्राप्नुयामेह धनमाविक्षितं प्रभो ॥ १२ ॥ कृतमेव महाराज भवेदिति मतिर्मम ॥ तेवयं प्राणिपातेन गि
रीशस्य महात्मनः ॥ १३ ॥ तदानयामभद्रं ते समभ्यर्च्य कपर्दिनं ॥ तद्वित्तं देवदेवेशं तस्यैवानुचरंश्चतान् ॥ १४ ॥ प्रसाद्यार्थमवाप्स्यामो नूनं वाग्बुद्धिकर्मभिः
रक्षंते ये च तद्भव्यं किन्नरारौद्रदर्शनाः ॥ १५ ॥ ते च वश्या भविष्यंति प्रसन्ने वृषभध्वजे ॥ श्रुत्वा वंदतस्तस्य वाक्यं भीमस्य भारत ॥ १६ ॥ प्रीतो धर्मात्मजो राजा बभू
वा तीव भारत ॥ अर्जुनप्रमुख आश्वापितथेत्येवानुवन्वचः ॥ १७ ॥

तिजने जयप्रभमुखेन श्रुत्वा तद्वचनं ब्रह्मन्नित्यादिना ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥